

i Fred under de Tilskudsregler, vi har, indtil der kommer en almindelig Omordning af Landets Skolevæsen.

Man vil maaske fra visse Sider sige, at disse private Realskoler er en Overklasse-skole, og derfor har man maaske ikke saa stor Interesse for dem fra det nuværende Ministeriums Side. Jeg skal dog hertil bemærke, at jeg tror ikke, at man kan maale saadant med en rent materiel Maalestok. Fripladserne betyder jo en Del, og der kan ogsaa være andre Synspunkter, der gør sig gældende, naar man sætter sit Barn i Skole, end de rent materielle. Forældrene kan maaske ønske deres Børn under en ganske bestemt Paavirkning, og denne Paavirkning kan de maaske i visse Tilfælde kun faa i den private Realskole. Af den Grund ønsker de maaske at sætte deres Børn i den, selv om de kun har ringe Raad dertil. Derfor tror jeg, at den private Realskole har sin store Opgave. Det er jo ogsaa demokratisk at give Forældre Adgang til at sætte deres Børn i Skoler, som ikke just alle er skaaret over en og samme Læst, og det kan maaske ogsaa siges, at der her bliver en sund Kappelstrid mellem private Skoler og kommunale Skoler og Statsskoler, som virker befrugtende til begge Sider.

Jeg skal derefter sige et lille Ord om Radiosagen. Sidste Gang, jeg havde den Ære at tale ved en Finanslovbehandling, berørte jeg Forholdene ved det kongelige Teater og Dobbeltscenen, som nu synes at skulle tages op igen, og jeg nævnte ved den Lejlighed, at det vilde være gavnligere at lægge en noget anden Plan for Driften af det kongelige Teater eller Statsscenen, naar den havde Statstilskud, fordi der var saa mange Skatteborgere rundt omkring ogsaa i Provinsen, som betaler dertil, som ikke havde saa forfærdelig megen Interesse af den; de mærkede i alt Fald aldrig, at de havde nogen Gavn af den, da de saare sjældent eller for nogles Vedkommende aldrig satte deres Ben i det kongelige Teater. Men nu har vi jo faaet Radio, og det kunde maaske være, at man ved Hjælp af den kunde delagtiggøre en Del af Skatteyderne i den Fornøjelse, det er at høre en Opera, idet de kunde sidde rundt omkring og gennem deres Radioapparater høre Operaer fra det kongelige Teaters Scene. Efterhaanden som denne Opfindelse vinder mere og mere Udbredelse, vilde man vist derigennem kunne give adskillige Skatteydere et Ækvivalent.

Denne Tankegang kunde udvides, idet man kunde tænke sig en Mikrofon indlagt i

denne Talerstol og i Talerstolen i det andet høje Ting, ikke fordi jeg tror, at Befolkningen i større Tal med stor Opmærksomhed vilde lytte til ganske almindelige Taler, men der kunde komme Momenter, hvor det politiske Højtryk var stort, og hvor der blev holdt betydningsfulde Taler af Ordførere og Ministre, og hvor i alt Fald Provinspressen vilde være glad ved gennem Radioen at kunne erhverve sig en Førstehaandsviden om Forhandlingerne i dette og i det andet høje Ting. Jeg skal her stille dette til behagelig Overvejelse. Udgifterne kunde neppe blive store, da Staten jo har sin Radiostation i Forvejen, saaledes at en saadan Foranstaltning neppe vilde komme til at tynde paa Budgettet.

Det ærede Medlem af dette Ting Hr. Schmidt udtalte i Gaar sin Sympati for Afrustningsforslaget, og han sagde, saa vidt jeg forstod, at det var et Moment af Betydning for Forholdet mellem Danmark og Tyskland, idet han mente, at det var meget heldigt for det gode Forhold, at vi afrustede herhjemme. Jeg skal nu ikke i særlig Grad komme ind paa dette meget omfattende Spørgsmaal, for det vil vistnok blive drøftet og meget grundigt drøftet ved en senere Lejlighed af dertil maaske mere kompetente Personer end mig. Men jeg skal dog i denne Forbindelse bemærke, at jeg har haft Lejlighed til at læse en Artikel af en Generalmajor Hugo v. Kerchnave. Han gør ganske modsatte Anskuelser gældende i den for øvrigt ret interessante Artikel, han har skrevet.

Han gør først Rede for de Afrustningsplaner, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat her, og efter at han har forklaret dem, erklærer han videre, at Tyskland skulde maaske synes at kunne glæde sig over dette, men naar man ser nøjere til, har Tyskland i Virkeligheden ikke særlig Grund til at være glad over dette Forhold. Thi hvis Afrustningsplanerne gennemføres i Danmark, saa vilde efter hans Mening Ringen være lagt om Tyskland, idet det har mod Vest Frankrig, mod Øst en Række nyopstaaede Stater, som ikke vil være Tyskland særlig venlige, hvis der kommer en Krig. Og han henleder da Opmærksomheden paa det efter hans Mening svigefulde Albion og er saa udelikat at henlede Opmærksomheden paa, at under Verdenskrigen for 100 Aar siden overfaldt England os to Gange uden Krigserklæring og satte sig fast her.

Han gør saa gældende, at et fuldstændig afrustet Danmark ligger ganske til Afbenyttelse for den Stat, hvis Marine i det givne Øjeblik er stærkere end Tysklands. Han nævner i denne Forbindelse